

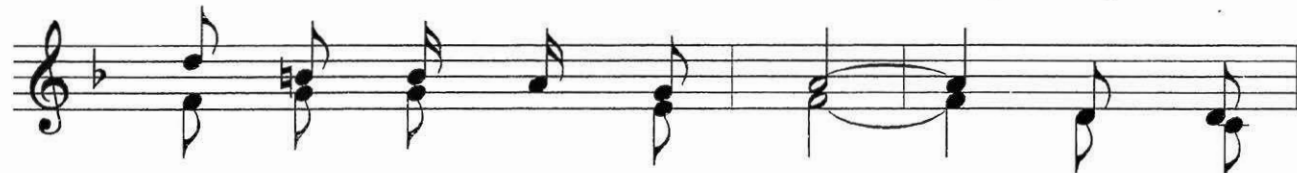
ĐỜI CHỢT LÊN BÃO TỐ

Huy Hoàng

Mt 8, 23-27

ĐK: Đời nhiều lần chợt lên bão tố, thuyền đời

con lao đao giữa trời giông. Ngập tràn

những lo âu hãi sợ, mà dường như Chúa vẫn làm

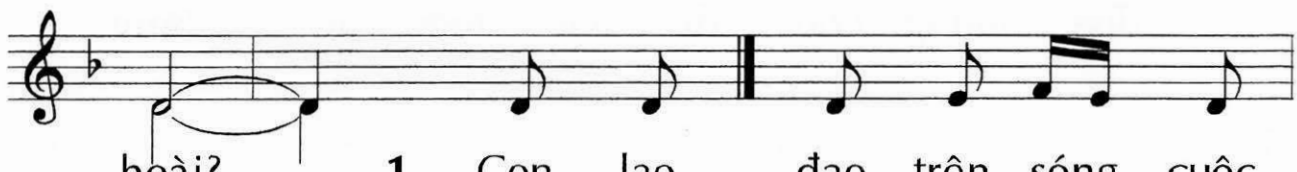
ngơ! Lời nguyện cầu lạy Ngài thương

đến, vạn lạy Chúa cứu con Ngài ơi! Ngài trách

con sao tin nửa vời, Ngài ở bên mà sao vẫn sợ

hoài?

1. Con lao đao trên sóng cuộc
2. Thật đại khờ khi sống từng
3. Được gần Ngài, con vẫn tưởng

1. đời, nhiều lần chìm sâu trong u tối
2. ngày mà bỏ Ngài, không thương không nhớ.
3. rằng cả một đời con luôn tin Chúa.

1. Sức riêng con thật quá mỏng manh trước bão
2. Chước ma vương tựa sóng nổi lên, sôi thế
3. Đến khi con gặp những hiểm nguy, mới biết

1. đời nghiệt ngã vây quanh. Ngài từng
2. trần lại ở ngay bên! Phận làm
3. rằng mình chẳng tin chi! Tình Ngài

1. ngày chăm sóc giữ gìn, mà đại khờ, con đã chậm
2. người đi giữa biển đời, trời mịt mù, con biết cậy
3. tựa như ánh mặt trời, nhờ tình Ngài, con biết phận

1. tin! Gió thét gào sóng nước gầm
2. ai? Chúa chính là lẽ sống của
3. con. Khấn xin Ngài chớ chấp tội

1. lên! Đời vắng Chúa, thuyền sẽ đắm chìm.
2. con. Tựa nương Chúa, đời mãi yên hàn.
3. khiên, tình yêu Chúa, tình của mẹ hiền.